

21 KONST AKTUELLT DALSLAND

AKTUELLA UTSTÄLLNINGAR OCH PROJEKT PÅ DALSLANDS KONSTMUSEUM 29/3–18/5 2014

SHIBORI – TEXTILKONST SOM FÖRENAR

Sachiko Teramura

»En dialog mellan naturen och människan, mellan Japan och Sverige, mellan betraktaren och konstnären.« Så beskrev Sveriges ambassadör Lars Vargö utställningen då den invigdes i Tokyo. Nu har den nått Upperud. Nio svenska och fyra japanska konstnärer tolkar shibori.

»Shibori« är japanska och betyder vrida, pressa. Shibori är också samlingsnamnet på en världsomspännande teknik som, bara i Japan, innefattar ett hundratal olika sätt att mönstra och forma ett textilt material. Det är en reservageteknik.

Man knyter, vrider, veckar, pressar eller syr stygn på tyget, som sedan ofta färgas. Ordet knytbatik fångar in delar av tekniken. Ett mönster bildas. Men idag handlar shibori också om att skapa tredimensionell form och yta. När en konstnär har tekniken i sin hand sker de mest fantastiska förvandlingar av materialet. Det sjunger av poesi, det kan man se i den här utställningen.

– Alla deltagare befinner sig i utkanten av alla traditionella shibori-tekniker, säger Thomas Laurien, curator för utställningen som kommer nästan direkt från Japan, där den visats under namnet Plenitude (myckenhet).

Sara Casten Carlberg

–Man kan titta på shibori ur så många vinklar. Det innefattar performativitet, det är globalt och kan kopplats till både kulturarv och samtid. Verken är vackra men samtidigt ibland också lite mot-bjudande, den dubbelheten attraherar mig, säger Thomas Laurien.

I Japan ingår shibori i en tusenårig hantverkstradition. I Sverige fick tekniken sitt konstnärliga genombrott i början av 2000-talet, med Eva Lagnert som, efter en Japanvistelse, startade fristående kurser i shibori på Konstfack för yrkes-verksamma. Ur detta sammanhang bildades Svenska Shiborisällskapet 2011.

Thomas Laurien är doktorand vid HDK, Högskolan för Design och Konsthantverk, i Göteborg och arbetar på en avhandling där shibori ingår som en del. Han har flera gånger varit i Japan för att studera teknikens konstnärliga praktik. Han har också deltagit i de kurser som Eva Lagnert gett.

Till Dalsland har han gjort ett lite annorlunda urval och upplägg än i Tokyo, inspirerad av det som förr

kallades Cabinet of Curiosity eller Wunderkammer. En renässansföregångare till våra museer.

–Det var ett sätt att visa sådant som var märkligt och förbryllande. Man satte många föremål tätt tillsammans och skapade på så sätt ett slags mikrokosmos av hur man föreställde sig den stora världen. Myckenheten och tätheten gjorde att föremålen skapade relationer till varandra, det blev en berättelse.

Thomas Laurien har alltså mycket medvetet placerat de utvalda shibori-verken i rummet. Beträktaren ska lockas in och bli omsluten.

Här finns tredimensionella svävande organismer, platta mönstervåder, plaggformationer, blomkalkar, kokonger och dunkla djurformer ...

–Min tanke är inte att redovisa olika shiboritekniker utan att skapa en berättelse. Flertalet av konstnärerna har det gemensamt, att de är inspirerade av naturen. Men jag vill inte förklara, jag tycker man ska uppleva.

Till utställningen hör också ett nykomponerat ljudverk av Kim Hedås som ljuder ur sex högtalare i rummet.

Utställningen pågår t.o.m. 18 maj.

Medverkande konstnärer: Eva Lagnert, Sara Casten Carlberg, Yuh Okano, Anita Swahn, Åsa Pärson, Takumi Ushio, Chie Sakai, Eva Marmbrandt, Eva Davidsson, Kerstin Petersson, Sachiko Teramura och Elsa Chartin.
Ljud: Kim Hedås

Curator: Thomas Laurien

UR SAM STIGSSONS NATURALIE- SAMLING

I det lilla galleriet delar Sam Stigsson med sig av sitt stora intresse för djur. Av spillmaterial och hittade grejer gör han naturtrogna fåglar, fjärilar, flugor och insekter.

Sam Stigsson är inte bara konstnär, han är inbiten fågelskådare också. Intresset väcktes redan i 5-årsåldern då en fågelskådande moster visade honom ett bo där en jättestor gök intagit småfåglarnas plats.

Upplevelsen gjorde ett outplånligt intryck.

–På den här tiden fanns det ju knappt några fågelböcker att titta i, då måste man själv ge sig ut, säger Sam Stigsson och berättar målande humoristiskt om hur årliga fågelskådarresor tagit honom ut i världen.

Idag hör han till dom som »kryssat« (sett) mer än 300 fåglar, närmare bestämt 345. Ja det finns en särskild klubb för dom, och de inbitna kastar sig iväg snabbt som ögat och kör många mil, för att få se ytterligare en sällsynt fågelart.

Att vara den som upptäcker en ovanlig fågel, utlöser »Bird Alarm«, ger ytterligare fjädrar i hatten, så att

säga. Sam Stigsson har en sådan merit, han upptäckte

en Större gulbena (en nordamerikansk fågel med knallgula ben) vid Skånes östkust i början på januari förra året. Historien är dramatisk.

–Tio, tolv man hann dit, men det var säkert uppåt femhundra personer som inte fick se den. Bil efter bil ringlade fram, men de kom försent, den hade redan flugit sin väg. Sen jagade folk en hel vecka efteråt för att få se den någon annanstans, men lyckades inte, berättar Sam Stigsson, på telefon från Stockholm.

Han har ateljé på Söder i huvudstaden och på somrarna i Skåne. När vi talas vid, några veckor innan vernissagen, är han just i färd med att färdigställa en grupp ugglor till utställningen; kattuggla, sparvuggla och pärluggla.

–Ugglor är roliga. De är vackert spräckliga och med alerta ögon

som tittar på en. En del kan se väldigt ilskena ut också. Eller förvånade, med höjda ögonbryn. Man hör dom, men ser dom ju inte så ofta.

Ugglorna gör han i papier maché. Utgår från en tranäbb och en tråkärna, lägger därpå lite frigolit och sedan lager på lager av tidningspappersremsor som bygger upp fågelkroppen. Sen målar han dom.

–Jag använder DN och Svenskan, säger Sam Stigsson, skrattar och berättar att han alltid har flera fåglar på gång samtidigt, i en lite hantverksmässig serietillverkning.

–Det är nödvändigt för de tar lång tid att torka.

Fjärilarna gör han av tunna träskivor, vingarna målar han sedan naturtroget. Inspirationen kommer bland annat från de döda metarfjärilar han hittar i fönstren på sommarhuset efter vintervilan.

–Numera behöver man inte samla in

insekterna, döda dom och spänna upp på papper som man gjorde förr. Digital-kamerorna är så bra. Det räcker att fotografera för att få det underlag man behöver. Sen

finns ju internet, där hittar man allt. Och träffar också massor med nördar. Vet du att det finns 1000-tals flugarter?

Sin konstnärliga skolning fick Sam Stigsson på Konstfack där han gick 1968–72, med inriktning reklam och bokhantverk. Så mycket reklam har det inte blivit. Desto mer hantverk av olika slag, men även måleri. Pappa var skraddare och en sådan utbildning har han också, liksom att han kan göra skor!

Utställningen »Ur min naturaliesamling« visas i Galleriet t.o.m. 18 maj.

BESATT AV FÄRG

Betraktaren får inga nycklar, inga ledtrådar, till Tina Haldorssons måleri. Inte mer än den; att hon är besatt av färg. Blir hög på färg! Mår bra av färg.

–Ibland kan jag känna mig nästan förälskad i en målning. Och då tänker jag ... undrar om känslan är kvar på måndag, när jag kommer hit igen, säger Tina Haldorsson och skrattar.

Hon har sin ateljé i det gamla sockerbruket vid Klippan i Göteborg, en röd tegelbyggnad där många konstnärer har sin arbetslokal.

–Jag har väldigt inrutade rutiner. Dricka kaffe och fundera, det får jag göra senare.

Jackan åker snabbt av och hon ställer sig direkt vid staffliet. Hon har alltid flera stora oljemålningar på gång samtidigt, vid sidan om mindre akvareller.

–Det kan var fyra, fem, målningar som är i olika stadier. Om jag har några som börjar bli färdiga, så måste jag börja på nya direkt, för att kunna gå vidare. Det är en process.

Dina målningarna har inga titlar?

–Nej, jag jobbar mer känslomässigt med måleriet. Jag vill inte ha kravet på

mig att intellektuellt förklara vad jag har gjort. Jag vill att varje person ska möta det med sina egna tankar och känslor. Jag känner starkt när en målning är färdig, ibland tar det lång tid, ibland går det fortare. Det är så mina målningar växer fram. Jag har aldrig någon färdig bild av vad det ska vara eller vad det ska bli.

Visst kan man identifiera enskilda element i Tina Haldorssons måleri (eller tror sig kunna). Helheten är mer diffus. Men färgtonen är alltid hög, stark och övertygande, ofta gul, röd, orange och rosa ... mot lila.

–Jag älskar de färgerna. Även om jag kanske inte alltid mår så bra, om det är kämpigt, så blir det inga svarta målningar. Det blir det här, säger Tina och slår ut med handen mot de två meterhøga målningarna som står lutade mot väggen.

–Kanske målar jag det jag behöver, säger hon tankfullt.

Vägen till konstnärsyrket har inte varit spikrak. Hon gick beklädnadsteknisk linje i gymnasiet Sen började hon jobba på kontor, läste ekonomi och arbetade med bokföring.

–När jag var 24 år bestämde jag mig för att gå en målarkurs på Öland. Den veckan förändrade mitt liv, säger Tina Haldorsson och beskriver ett närmast religiöst möte med färgen och måleriet.

–Färgen bara flödade ur mig ...

(Och konstnären som hade kursen, Kimmo Hakonen, är hennes man idag!)

Nu började hon på kvällskurser och därefter KV:s konstskola och lite senare

Angeredsateljén. Någon konsthögskola har egentligen aldrig varit aktuell. Hon tycker att hon vet vad hon vill med sitt måleri.

Tina Haldorsson har haft ett femton-tal separatutställningar och hennes måleri köps flitigt in av landsting och kommuner. Vi sidan om måleriet provar

hon sig fram med andra material som emalj och keramik.

I ateljén står ett bord fullt med keramikpjäser i starka färger; växtliknande organismer ... som komna ur målningarna.

–Det här är min första test med keramik, det är en spännande värld, säger Tina Haldorsson, lyfter upp en av pjäserna och håller den mot väggen där en målning hänger. I framtiden leker hon med tanken att koppla ihop de båda teknikerna. Kanske i ett utsmyckningsuppdrag, det är något hon gärna skulle arbeta mer med.

Utställningen visas i nedre utställningshallen och pågår t.o.m. 18 maj.

Läs mer om Tina Haldorsson på <http://haldorsson.com>

Museichefen har ordet:

Välkommen till ett nytt år med Dalslands konstmuseum! Nu kommer våren och med den säsongsöppningen av fyra nya utställningsperioder. Vi är stolta över att museet blivit mer och mer känt, inom regionen, i övriga landet och nu även internationellt. Vi får under året flera långväga utställningsbesök; från Japan, New York och Indien. Museet står värd för en av de tio internationella konstnärer som är inbjudna av Västra Götalandsregionens kulturnämnd för att här arbeta och lära känna vår region i ett så kallat »Artist in Residence«-program. Vår gästande konstnär Binu Bhaskar kommer från Indien och finns på plats på museet från mitten av april till början av juli.

Men vi börjar med Japan. Till första perioden har jag bjudit in Thomas Laurien, som ansvarar och formger textiltutställningen »Upperud Cabinet of Curiosity« med svenska och japanska shibori-konstnärer. En helt unik utställning som jag är stolt över att vi får visa. Den går sedan vidare till bl.a. Stockholm och Umeå. I nedre utställningshallen får vi en omfattande djupdykning i Tina Haldorssons fantastiska färgvärld och möjlighet att uppleva och tolka hennes bilder, som fångslar och väcker frågor. Galleriet har intagits av en konstnär jag beundrat länge, Sam Stigsson, som med sitt kluriga skapande sätt, lever sitt naturintresse i tredimensionell form.

Inför varje nytt år försöker jag bjuda in och göra en varierad mix av utställningar, för att du som besökare skall kunna välja, bli inspirerad och överraskad. Museets

profil; »där naturen möter konsten« påverkar urvalet. Vår tradition är att visa materialbaserad konst; textil, måleri, foto, trä, keramik, osv. med ett brett fokus på uttryck och tekniker. Jag hoppas att årets tre första utställningar ska intressera dig. Du kan läsa mer om de olika konstnärerna i denna folder.

Vi som arbetar på museet är mycket stolta och glada för alla våra begåvade utställare och vår fina och positiva publik.

Helen Backlund,
museichef

Vår nästa utställningsperiod börjar 7 juni:
John-Michael Ekeblad design
Binu Bhaskar fotografi
Annette Alsiö handblåst glas

Missa inte årets Konstvandring i Dalsland! På museet ser du hela samlingsutställningen.

Nytt för i år är att du kan se utställningen en hel vecka före själva konstvandringshelgen; 29/5–1/6.

Utställningens öppettider:

23–28 maj: 11–17

29 maj–1 juni: 11–18

k
o
n s
t
v a n
d r
i n g

Öppettider:

Onsdag–söndag 11–17

Produktion: Dalslands konstmuseum

Texter: Anna-Stina Lindén Ivarsson

Form: Sara Lund, Reform

VI ÄR ETT REGIONALT

**KONST
FÄSTE**

VÄSTRA GÖTALANDSREGIONEN

Bonaparte
MUSEICAFÉ

**Dalslands
konstmuseum**

Upperud 464 40 Åsensbruk
0530-300 98

www.dalslandskonstmuseum.se

Museet stöds av
Västra Götalandsregionen,
Melleruds kommun,
sponsor och vänförening.

DALSLANDS
KONSTMUSEUMS
VÄNFÖRENING